

Israël slachtoffer mediamanipulatie

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 2 oktober 2003) (Laatste bewerking: 19 maart 2020)

De wereldburgers krijgen al vele jaren een vertekend beeld van de werkelijkheid door de zogenaamd 'onafhankelijke' nieuwsmedia wat betreft Israël. De anti-Israël stemming is algemeen, maar de actieve propaganda wordt in de hele wereld verzorgd door de "linkse" politiek en pers, door individuele anti-Israël lobbyisten, fanatieke antisemieten en niet te vergeten door diverse kerkeiders. Fotografen en cameraploegen zijn met hele zwermen in Israël en de Palestijnse gebieden neergestreken. Wanneer er niets te beleven valt, organiseren ze wel wat, want er moet immers 'nieuws' gemaakt worden! Anti-Israël propagandisten zijn de afgelopen jaren bijzonder succesvol met het bewerken van beeldmateriaal en het publiceren van door Palestijnse videojournalisten geënceneerde gebeurtenissen om Israël aan de schandpaal te nagelen. Pallywood is het grote 'fake cinema'-gebeuren in de gebieden die onder controle staan van de "Bende van Ramallah" en Hamas, de Baäl-doodscultuur in Gaza.

Dit wordt allemaal heel bewust in elkaar gezet om Israëls politiek in een slecht daglicht te stellen. Alles wordt gebruikt in de propagandaoorlog om Israël te demoniseren en aan de schandpaal te nagelen. De Palestijnse oorlogsfotograaf Adel Hana, in het door Hamas ingerichte 'concentratiekamp Gaza' zei het met grote achteloosheid: *'De waarheid over Israël verkoopt niet, maar leugens en bedrog doen overal de kassa's rinkelen.'*

Palestijnse kinderen krijgen opdracht te poseren te midden van ruïnes of met stenen te gooien op 'Israëlische militairen' die in werkelijkheid nergens te bekennen zijn. Wat het ook altijd goed doet zijn oude Palestijnse vrouwen die keer op keer 'spontaan' beginnen te huilen wanneer westerse camera's passeren, en fake-beelden van gehandicapten die in rolstoelen worden neergeschoten! Wat het ook bijzonder goed doet is het verkondigen van de fabel dat Israël organen steelt van Palestijnen die daarvoor natuurlijk opzettelijk worden vermoordt.

Hoe misleidend en leugenachtig de media te werk gaat blijkt nog eens uit een eind 2011 gehouden onderzoek van professor Henry Silverman van Amerikaanse [Roosevelt Universiteit in Chicago](#) naar de veronderstelde 'objectiviteit' van bijvoorbeeld het internationale persbureau Reuters, waar alle reguliere Westerse media zich op baseren- blijkt dat dit persbureau niet vies is van smerige anti-Israëlische propaganda. Deze club kiest doelbewust de kant van het corrupte en misdadige PLO-bewind in Ramallah en de diverse Arabische despoten die hun eigen volk terroriseren.

Silverman onderzocht in totaal 50 door Reuters gepubliceerde nieuwsberichten over het Midden Oosten die gedurende drie maanden in 2010 zijn uitgegeven. Silverman ontdekte niet minder dan 1100 voorbeelden van tendentieuze berichtgeving, verdraaiing van feiten en propagandistisch taalgebruik. Dat zijn dus 1100 overtredingen van de journalistiek-ethische code van het objectief weergeven van feiten. Het merendeel van deze artikelen zijn vrijwel ongewijzigd overgenomen door de linkse media in het Westen en nieuws websites. Silverman onderzocht eveneens de reactie van 35 studenten op de 50 genoemde nieuwsberichten van Reuters. Het resultaat was dat hun sympathie vervolgens uitging naar het corrupte en misdadige bewind in Ramallah. Silverman voert dit terug op de handige en subtiele, maar daardoor niet minder propagandistische methoden van berichtgeving van Reuters. Hij benadrukte dat het niet alleen ging om het manipuleren van foto's, maar ook om de schriftelijke berichten van het persbureau. Het gaat hier niet om per ongeluk gemaakte fouten maar heel bewuste keuze Israël te demoniseren.

Hoe Reuters en andere 'nieuwsbrengers' over het conflict tussen Israël en de "Bende van Ramallah" berichten, is duidelijk van invloed op het algemene beeld van de staat Israël. En wakkert in het ergste geval de haat van moorddadige antisemieten aan. Fotografen en cameraploegen zijn met hele zwermen in Israël neergestreken. Wanneer er niets te beleven valt, huren ze wel een aantal stenengooiers in om dramatische scènes te ontplooiën, want er moet immers 'nieuws' gemaakt worden!

Vervolgens worden de stenengooiers tot heroïsche helden gemaakt, al dan niet gepaard gaande met Israëlische slachtoffers.

Het maakt dat ze medeplichtig zijn aan de gewelddadigheden en het verspreiden van haat tegen Israël. En de lezer, gelooft alles wat ze krijgen voorgeschoteld. Westerse media publiceren doorgaans alleen wat Arabische regeringen en instellingen in het Engels zeggen en schrijven. Arabische toespraken en artikelen worden zelden

vertaald en gepubliceerd. En dat terwijl deze informatie vaak een heel ander beeld geeft dan de Engelstalige informatie. Anti-Israël propagandisten zijn de afgelopen decennia zo succesvol geweest dat het vandaag de dag mogelijk is om vrijwel elke beschuldiging tegen de Joodse staat te publiceren.

In een exclusief artikel voor Honest Reporting, verteld journalist [Hunter Stuart](#) hoe hij de realiteit onder ogen heeft gezien hoe de pro-Palestijnse media aan het werk is. Het was hem

al snel duidelijk dat de meeste nieuwsbrengers nieuws wilden die het lijden van de Palestijnen zouden onderstrepen en de schuld op Israël zouden leggen voor dat lijden.

Matti Friedman, van 2006 tot 2011 werkzaam als redacteur bij het persagentschap Associated Press (AP) in Jeruzalem, [heeft goed duidelijk gemaakt](#) hoe het zit met de manier van verslaggeving over het Israëlisch-Palestijns conflict en het gebrek aan eerlijkheid van de pers. Hij doet in 'The Tablet' [enkele schokkende onthullingen](#) over de journalistieke wanpraktijken van AP en beoordeelt daarmee de kwaliteit van het agentschap en van andere grote internationale nieuwsaanbieders. Friedman verteld dat hij tijdens gevechten in Gaza in 2008-2009 persoonlijk informatie heeft gewist dat Hamasstrijders vermomd als burgers vochten en vervolgens ook als burger bij de dodenaantallen werden opgeteld. 'Ik verdoezelde deze sleutelinformatie omdat onze reporter in Gaza bedreigd werd.' Het beleid van de redactie was toen, en is nu nog steeds, dat de lezers vervolgens niet geïnformeerd worden dat de artikelen die ze lezen gecensureerd werden. Een nieuwsredacteur van AP Jeruzalem meldde dat zijn verhaal over de intimidaties van Hamas door zijn oversten in de koelkast werd gestopt. Redacteurs vinden het niet hun taak om tekst en uitleg te verschaffen bij de gebeurtenissen maar ze nemen wel een politieke positie in. Daarbij is verslaggeving voor hen verworpen tot een wapen dat ze ter beschikking stellen aan de kant die hun voorkeur geniet."

Een organisatie die al jaren de originele toespelingen publiceert is [Memri.Org](#). Alle anti-Israëlische publiciteit wordt vertaald in het Engels, waardoor de leugens en de Palestijnen die zich Arabieren noemen in een ander daglicht komen te staan.

De organisatie [HonestReporting](#) beloofde voor 2013 de "The New York Times" met de eerste prijs voor de meest smerige anti-Israël laster. Volgens HonestReporting wordt het verlenen van de prijs het best samengevat in één regel: De NY Times knuppelde het hele jaar op Israël in. Concurrenten voor de eerste prijs waren de BBC, CNN en zelfs de Israëlische krant [Haaretz](#). PLO-stenengooiers werden als helden en verzetsstrijders neergezet en hun daden een inwijdingsritueel en een eervolle daad van zelfverdediging. Daarnaast publiceerde deze krant opiniestukken met bijtend antisemitisme en het zaaien van twijfel over Israëls recht van bestaan. Meer dan een dozijn bijdragen van schrijvers, redacteurs en professionele analyses besmeurden Benjamin Netanyahu en maakten hem belachelijk vanwege zijn opmerkingen over het gevaar van de nucleaire ontwikkelingen in Iran. The NY Times voegde ook een bekend anti-Israël samenzweringstheoreticus toe aan haar redactie. De Egyptische schrijver [Alaa Al Aswany](#).

Het jaar werd beëindigd met een klapper. Een van de grootste missers van The NY Times was haar verslag over het fatale neersteken van de 18-jarige Israëlische soldaat [Eden Atias](#) door een terrorist. In plaats van een foto te laten zien van de familie van Eden Atias presenteerden ze een foto van de moeder van de terroristische moordenaar. In 2012 publiceerde HonestReporting een studie over een periode van twaalf maanden, waarin een diepteonderzoek plaatsvond naar de verslaggeving van The NY Times betreffende Israël. Bijna 100 hoofdartikelen, redactionele bijdragen en columns werden geanalyseerd en het resultaat van de studie was schokkend. 80% van alle redactionele uitgaven over Israël of haar politiek was pure Israëlkritiek. Van de 63 columns en schrijversbijdragen waren 43 bijdragen algemeen en rechtstreeks Israëlkritisch betreffende het nederzettingenbeleid of Iran. Wat betreft de opinie vormende stukken was het slechts 2% dat Israël positief ondersteunde.

De [camera's zoemden](#) op 13 oktober 2010 en de fotografen schoten hun plaatjes toen de 'kleine martelaren' van het PLO-bewind, de auto van [David Be'eri bekogelden](#).

Het is business, handel, dat geld oplevert, maakt niet uit wat de gevolgen zijn. Dit soort fotografen houden er andere normen op na dan men normaal gesproken zou mogen verwachten. Be'eri voelde dat zijn leven in

gevaar was en probeerde weg te komen maar kon daarbij [twee van de stenengooiers](#) niet meer ontwijken. Eén van hen liep diverse verwondingen op, de ander raakte lichtgewond.

De vraag is wie de pers heeft uitgenodigd naar Silwan te komen en wie de jongens heeft geronseld? Tijdens de 1ste en 2de intifada (het Arabisch woord voor afschudden) is het regelmatig voorgekomen dat kinderen door cameraploegen en fotografen zijn geronseld en betaald om Israëlische militairen met stenen te bekogelen om zodoende de niets vermoedende

wereldburgers te trakteren op door henzelf uitgelokte gewelddadigheden. De gewelddadigheden in Silwan zouden nooit zijn gebeurd wanneer er [geen fotografen](#) bij aanwezig zouden zijn geweest. Steeds opnieuw blijken nieuwsbrengrers te zijn verworven tot propagandaboodschappers van de PLO-terreurleiders en verkopers van misleidende en gemanipuleerde informatie.

Op zondag 10 oktober 2011 waren op dezelfde plaats ook al [Israëlische burgers](#) en een team van Channal 2 met stenen bekogeld. De kinderen zijn werktuigen in handen van gewetenloze schurken en anti-Israëlische propagandisten. Wat in Silwan gebeurde was geen nieuws maar gefabriceerde smeerlapperij. Dit is wat een deel van de media de wereldburger laat zien.

[De lerares Zehava Weiss](#) was dinsdag 21 februari 2012 onderweg van haar werk naar huis, toen de voorruit van haar auto door meerdere stenen werd geraakt.

Zehava Weiss in doodsnood

Het incident vond plaats op de weg door het dorp Beit Ummar. Weiss, die in het Joodse dorp Karmeit Zzur woont, raakte niet gewond en kwam met de schrik vrij. Weiss zei tegen de Nieuwssite Ynet: „*Plotseling stonden er heel veel mensen om mijn auto heen en ik wist meteen dat er iets ging gebeuren. Ik ben gewoon doorgereden, omdat er geen politie of soldaten in de buurt waren. Ik woon in Karmeit Zzur en bijna iedere*

dag worden er in het naburige dorp stenen naar Israëlische auto's gegooid.” Meerdere fotografen van verschillende persbureaus stonden aan beide kanten van de straat om de auto heen met hun camera's in de aanslag. Het grote aantal foto's van de gebeurtenis vanuit verschillende perspectieven laten de medeplichtigheid en gewetenloosheid van de aanwezige journalisten zien.

Op 30 september 2000 publiceerden de New York Times, Associated Press en diverse andere grote 'niewsbrengrers' een foto waarop een 'Palestijns slachtoffer' te zien zou zijn die bij onlusten met het Israëlische leger op het Tempelplein in elkaar geslagen zou zijn. Maar het slachtoffer was Tuvia Grossman een [20 jarige Joodse student uit Chicago](#) die in Jeruzalem aan een Yeshiva studeerde. Zijn vader in de Verenigde Staten zag de foto en schreef een brief naar de New York Times. De gebeurtenis vond plaats op Rosh Hashana en Tuvia en zijn vrienden waren van plan de Klaagmuur te bezoeken. De taxichauffeur nam een korte route door een van de Arabische buurten in Jeruzalem en daar werd de taxi door circa 40 PLO-Arabieren tot staan gebracht.

De ruiten werden ingeslagen en de slachtoffers naar buiten gesleurd en in elkaar geslagen met de bedoeling ze te lynchen. Zij werden gered door de Israëlische militair op de foto. De foto was ook niet genomen op het Tempelplein zoals de kranten melden, want daar staat geen gasinstallatie en al helemaal niet met Hebreeuwse belettering wat duidelijk te zien is achter de Israëlische militair. Zie wat Tuvia Grossman zelf over de [gebeurtenis te vertellen heeft](#).

Er zijn door de jaren werkelijk honderden van dit soort smerige leugens en laster over Israël in de media verschenen. Dat bleek ook toen er [een afbeelding](#) verscheen waarop een 'Israëlische soldaat' te zien zou zijn met zijn voet op de borst van een klein Arabisch meisje en een geweer op haar hoofd gericht. Duizenden internetsurfers reageerden vol afschuw en uiten de meest schandalige verwensingen aan het adres van Israël

The New York Times

zoals: “I hope the Israelis rot in hell!”. Maar wat gebeurt hier in werkelijkheid. Het blijkt dat de persoon op de afbeelding een Kalashnikov AK47 in zijn hand heeft en niet de standaard geweren M16 en M4 die door het Israëlische leger in gebruik zijn. Ook de schoenen en de kleding zijn niet in overeenstemming met de uitrusting van het Israëlische leger. De scene maakt in werkelijkheid deel uit van een straattheater in 2009, waar iemand een Israëlische soldaat speelde die een Arabisch kind onderdrukte.

Tijdens de 1ste en 2de intifada (het Arabisch woord voor afschudden) is het regelmatig voorgekomen dat kinderen door cameraploegen en fotografen zijn geronseld en betaald om Israëlische militairen met stenen te bekogelen om zodoende de niets vermoedende wereldburgers te trakteren op door henzelf uitgelokte gewelddadigheden.

Een gefabriceerde afbeelding

Berichtgeving media tijdens oorlog van Israël tegen de terreurbeweging Hezbollah in 2006

Zoals in alle voorgaande oorlogen en gevechten met de islamitische terreurbewegingen, werd Israël in 2006 tijdens de oorlog tegen de Libanese

terreurbeweging Hezbollah, door de internationale media, op een schandalige manier aan de schandpaal genageld. CNN, BBC, Sky News en andere ‘nieuwsbengers’ stonden zichzelf toe een propaganda-arm te zijn van de “Partij van Allah”. De berichtgeving over de gebeurtenissen in Libanon was telkens tendentius en bewust gericht het imago van de staat Israël en het Joodse volk te beschadigen. De informatie kenmerkte zich door misleidende definities, als nieuws vermomde persoonlijke meningen, selectieve nieuwsgaring en verkeerde gevolgtrekkingen. Alles was er op gericht Israëls imago in de wereld verder te bezoedelen en de internationale opinie tegen Israël op te zetten. De door Hezbollah georkestreerde reportages over burgerslachtoffers en verwoestingen in Libanon, werden eindeloos herhaald. Verschillende nieuwszenders lieten met regelmaat een gehelme Libanees zien die de hele dag met een kinderlijkje liep te zeulen om het aan zoveel mogelijk fotograferen en journalisten te laten zien.

De man met het kinderlijkje was op verschillende plaatsen te zien met steeds hetzelfde lijkje.

Zoals in alle voorgaande oorlogen en gevechten met de islamitische terreurbewegingen, werd Israël in 2006 tijdens de oorlog tegen de Libanese terreurbeweging Hezbollah, door de internationale media, op een schandalige manier aan de schandpaal genageld. CNN, BBC, Sky News en andere ‘nieuwsbengers’ stonden zichzelf toe een propaganda-arm te zijn van de “Partij van Allah”. De berichtgeving over de gebeurtenissen in Libanon was telkens tendentius en bewust gericht het imago van de staat Israël en het Joodse volk te beschadigen. De informatie kenmerkte zich door misleidende definities, als nieuws vermomde persoonlijke meningen, selectieve nieuwsgaring en verkeerde gevolgtrekkingen. Alles was er op gericht Israëls imago in de wereld verder te bezoedelen en de internationale opinie tegen Israël op te zetten.

De door Hezbollah georkestreerde reportages over burgerslachtoffers en verwoestingen in Libanon, werden eindeloos herhaald. Vooral Al-Jazeera verlustigde zich aan de met bloed besmeurde lichamen van

Arabische kinderen waarvan ze de dood toeschreven aan Israël maar waarvoor elk bewijs ontbrak. Al Jazeera tracteerde de kijkers op een stortvloed van anti-Israëlische propaganda en misselijkmakende beelden van gewonde en gedode kinderen. Dat de berichten wat er allemaal binnen Gaza gebeurde, gekleurd door de

nieuwsmedia wordt weergegeven, is niet zo verwonderlijk. Men dient zich volledig te conformeren aan de eisen van Hamas om verslag te mogen doen. Daarnaast heeft een buitenlandse journalist een kruiwagen nodig, een tolk en een adviseur. Piest men buiten de pot, dan is het wegwezen. De door Hamas georkestreerde reportages over burgerslachtoffers, waaronder vooral kinderen, en verwoeste gebouwen, werden eindeloos herhaald.

Dit soort beelden krijgt de wereld natuurlijk niet te zien. Zo maakt de media nieuws in Gaza

Ook werd de wereldbevolking getraakteerd op de leugen dat er in Gaza sprake zou zijn van een humanitaire crisis vanwege de Israëlische blokkade. Beelden van markten en straten vol met winkelende Arabieren, die hun aankopen doen in propvolle winkels, waar tegen lage prijzen een overvloed aan kleding, elektronica en voedsel te verkrijgen zijn, werden bewust verzwegen.

Zelfs de Arabische website [PalToday](#) liet volle markten zien. De media zwijgt want dan moeten ze toegeven dat Gaza geen open gevangenis is, geen getto vergelijkbaar met dat van Warschau, en er geen tekort is aan van alles. Daarom zal de waarheid niet op de televisie te zien zijn. Ze schamen zich er zelfs niet voor de strijd van Israël tegen de terreurbeweging Hamas in Gaza te

vergelijken met de genocide op [2 miljoen Cambodjanen](#) door de Rode Khmer onder leiding van Pol Pot.

Op een persconferentie in New York werd minister van Buitenlandse zaken [Tzipi Livni](#) geconfronteerd met een haar zeer vijandig gezinde Amerikaanse pers. Sommige journalisten vergeleken Israël zelfs met de Zimbabwaanse dictator Robert Mugabe: „beiden zijn niet gediend van journalistieke pottenkijkers.” Een persmusket die voor zijn vraagstelling uitvoerig uit een rapport van Human Rights Watch citeerde, vroeg de Israëlische minister om commentaar op "het vermoorden van onschuldige burgers" in Gaza. Hij gebruikte tevens het woord "terroristen" in een verwijzing naar de beleidsmakers in Israël. Livni verdedigde zich met het excuus dat er een verschil bestaat tussen het "bewust" doden van kinderen waar Hamas zich schuldig aan maakt, en het "per vergissing" doden van kinderen. Buiten het gebouw schreeuwden Israëlhaters "Er is een oorlogsmisdadiger in het gebouw".

Berichtgeving media tijdens oorlog van Israël tegen de terreurbeweging Hamas 2012

Tijdens [Operation Pillar of Defense in 2012](#) maakten nieuwsagentschappen en nieuwsleveranciers zich opnieuw medeplichtig aan mediafraude door [gemanipuleerd beeldmateriaal](#) te gebruiken om hun anti-Israël verhalen kunstmatig op te smukken. Nagenoeg alle Westerse mediakanalen en nieuwsleveranciers (AFP, CNN, Reuters, EPA enz.) kwamen op de proppen met pakkende foto's van ruïnes waarin [speelgoed opduikt](#) dat vrijwel nagelnieuw en ongeschonden uit de puinhopen werd opgedolven. Allemaal nep.

opo02

Een pop op liggend op glas, in een beschadigd huis na een Israëlische luchtaanval in Gaza op 17 november 2012. (AFP)

Het speelgoed werd er door de fotografen zelf bijgelegd. De truuk werkt altijd. Zie wat er gebeurt wanneer er camera's verschijnen op de plaats van een aanval op Gaza en er simpelweg niet genoeg dode en gewonde Arabieren te zien zijn, dan maakt de leugenmachine weer overuren en organiseren ze gewoon wat. Dit voorbeeld werd uitgezonden tijdens een [interview](#) van de BBC naar aanleiding van de doelgerichte uitschakeling [van Hamas topterrorist Ahmed Said Halil Jabari](#) door het Israëlische leger. In de videoclip is een Arabier te zien in beige

jacket en zwarte T-shirt, die zo het lijkt gewond is geraakt tijdens de Israëlische luchtaanval en door enkele mede omstanders wordt opgepakt en weggedragen. Nauwelijks drie minuten later is het 'slachtoffer', opmerkelijk snel hersteld, springlevend terug te zien.

Deze zogenaamde “journalisten” zijn slechts stropoppen voor Hamas die dag en nacht klaar staan om op een teken van Hamas bereid zijn om het even wat te filmen of te fotograferen en graag wegstaren van tafereel waarvan Hamas niet wil dat ze op beeld worden vastgelegd (iets wat dikwijls voorkomt zeker als het om “onverklaarbare” explosies gaat en tegenstanders die van daken van flatgebouwen worden gegooid). Intussen gaat de leugenwinkel van Pallywood gewoon verder met haar sloopwerk van de waarheid. Elke dode in Gaza moet en zal een slachtoffer zijn van de Zionistische bezetter. Een oude man die sterft aan een beroerte, een vrouw die de bevalling van haar 13e kind niet overleefd, een jongen die tijdens het kwajongensspel uit de appelboom van de buurman valt en zijn nek breekt, worden door Hamas zonder onderscheid omgetoverd als slachtoffers van de Zionistische Bezetting als zijnde jihadisten en martelaars “voor de goede zaak”

Een ander schandalig voorbeeld van [mediamanipulatie](#) is het bericht over een bloedend Palestijns meisje dat de hele aardbol is rondgegaan. Het verhaal gaat dat het meisje op 10 maart 2012 tijdens nachtelijke luchtbombardementen door het Israëlische leger op Gaza werd gedood. De afbeelding dateert echter uit 2006

en heeft helemaal niets te maken met een Israëlische aanval op Gaza. Het is een door Reuters genomen foto op 9 augustus 2006. De dood van het meisje heeft helemaal niets te maken met een Israëlische luchtaanval, maar heeft in werkelijkheid een dodelijke val gemaakt vanaf een schommel. Westerse journalisten maken zich op grote schaal schuldig aan dit soort uitwassen.

Via Twitter en Facebook werd een foto in omloop gebracht waarop een gedood gezin te zien was. Op de T-Shirts van de drie kinderen was bloed te zien. Het onderschrift bij de foto luidde: „Gaza, november 2012”. Enkele dagen nadat de bewuste afbeelding op het net was geplaatst, kwam een Italiaanse internetblogger tot de

ontdekking dat hij de foto al eens eerder had gezien. Hij was namelijk oorspronkelijk door de rebellen in Syrië verspreid onder de titel “112 kinderen en vrouwen door het Syrische leger vermoord.”

Iemand genaamd Hazem Balousha, die zich voor een mensenrechtenactivist uitgaf, publiceerde op Twitter foto's van kinderen die onder het bloed zaten en die op geïmproviseerde brancards naar een ziekenhuis werden gebracht. Er stonden slecht twee woorden bij: “Gaza bloed”. Deze foto's kwamen vervolgens in handen van BBC-verslaggever Jon Donnison, die bekend staat als een felle Israël criticus. Hij stuurde de foto's per omgaande naar duizenden internetsurfers. Maar uit onderzoek van de Britse krant *Sun* bleek dat ook deze foto's al eerder op het internet hadden gestaan en oorspronkelijk eveneens door Syrische rebellen waren gepubliceerd.

Het Arabische meisje op onderstaande afbeelding, met de bijnaam ‘Shirley Temper’, [verschijnt aan de lopende band als slachtoffer voor de camera's van de internationale media](#). Voor deze rol kreeg zij zelfs een onderscheiding van de Turkse dictator Recep Tayyip Erdogan.

En dan nog het voorbeeld van een jongetje dat [een plas bloed](#) aan het opruimen is. Het bloed zou afkomstig van zijn broertje dat vermoord zou zijn door het Israëlische leger. De foto verscheen op internet met de ondertitel: „**Palestijn verwijderd het bloed van zijn broertje, vermoord door een bom van het Israëlische leger**”. Dit soort verhalen is smullen voor de anti-Israël kliek. Maar in werkelijkheid ging het bij de afbeelding om het bloed van een geslachte koe. De afbeelding was oorspronkelijk ondertiteld met „**Palestijns kind verwijderd het bloed van een geslachte koe in een slachthuis in Ramallah.**”

Op de ochtend van 29 januari 2014 opende de Arabier Mohammed Mubarak (22) het vuur op het [Israëlische leger](#) bij het dorp Ofra in het Mateh Binyamin district. De soldaten beantwoordden het vuur waarbij Mubarak werd gedood. Later bleek dat hij ook het vuur had geopend op auto's van burgers, voordat hij de militaire post onder vuur had genomen. Later op de dag, meldde de website van de BBC: „[Israëlische troepen doden Palestijn in de Westbank](#)”. Verder geen enkele melding dat Mubarak was begonnen met schieten op militairen en burgers. Het verhaal van de BBC, was zoals zo vaak, afkomstig van Palestijnse ‘getuigen’. “Getuigen vertelden dat Mubarak ongewapend was, en werd lastig gevallen door de Israëlische militairen door hem zijn

kleren uit te trekken. De BBC nam zoals gebruikelijk geen enkele moeite de ware feiten te onderzoeken alvorens het verhaal te publiceren. De ware feiten vertellen echter een heel ander verhaal. Te zien is dat de man volledig gekleed is en er een wapen naast hem ligt.

(MaanImages)

Later op de dag noemde een vertegenwoordiger van het PLO-bewind Mubarak “[een Martelaar op het slagveld](#)”. Het is de taak van de BBC om de kijkers en luisteraars van ware feiten te voorzien want het publiek weet doorgaans niet beter dan dat ze de waarheid vertellen. Het is al veel vaker gebleken dat de BBC het niet zo nauw neemt met de waarheid en het publiek walgelijke leugens voorschoteld als het over Israël gaat.

Het gaat om het heel bewust manipuleren het menselijk denken en handelen. Mensen die de leugens aan de kaak stellen worden op allerlei linkse sites door figuren die het eveneens die zo nauw nemen met de waarheid, uitgemaakt voor fascistten, rechts-extremisten en/of Zionisten. Het gaat precies zoals Josef Goebbels, de nazi minister van

propaganda destijds al zei: *“Als je een speciaal doel wilt bereiken, bedenk je een grote leugen. Door hem steeds te herhalen gaan de mensen vanzelf geloven dat het waar is wat je zegt. Op dat moment is de leugen geen leugen meer, maar is de leugen een nieuwe waarheid geworden.”*

Uit een recent onderzoek in Duitsland bleek dat de media aldaar voor 70% wordt beheerst door journalisten die zichzelf rekenen tot het linkse of extreem linkse -en dus anti-Israëliische- politieke kamp.

Zoals gezegd is het meest effectieve wapen van het moslimbewind in Ramallah en dat van Hamas in Gaza, de internationale media. Het zijn meesters in het manipuleren van de media, en die laten zich verbazingwekkend genoeg, maar al graag manipuleren. Zo slaagde de terreurbeweging Hamas er in om heel wat mediamakers te overtuigen dat Israël verantwoordelijk is voor de krachten van de natuur. Toen in december 2013 Jeruzalem en andere hoger gelegen oorden in de regio met vorst en zware sneeuwval te maken kregen, werden Joden in de kustgebieden van Israël en de Arabieren in Gaza verrast door enorme regenval waarbij de boel onder water liep. Hamas haalde de media erbij en beschuldigde Israël ervan ‘stuwdammen’ te hebben opengezet, waardoor een deel van Gaza onder water zou zijn gelopen. Het PLO-persbureau *Al Majd* voegde eraan toe dat het ‘een oude Zionistische droom is om Gaza te zien verdrinken’. Israëliische deskundigen verklaarden onmiddellijk dat Israël geen stuwdammen kent, die geopend kunnen worden. Ook legden ze precies uit hoe de storm de overstroming veroorzaakt had. Maar persbureaus zoals *Al Jazeera* en een leger aan media-activisten, die op Facebook, Twitter en andere media reageerden, waren vanzelfsprekend niet in de feiten geïnteresseerd.

Naast het plegen van [terreur](#) en [corruptie](#) behoort Pallywood tot de weinige zaken waar men in uitblinkt. Dat de Palestijnen meester zijn in simulatie en bedrog blijkt uit de [vele gefotoshopte beelden](#) die ze de wereld insturen zoals op 28 november 2019. Waarom zou je een foto niet hergebruiken wanneer je daarmee een maximaal effect kunt sorteren bij de nuttige idioten van de internationale media? Hamas weet dat deze Pallywood producties klakkeloos door tenminste een deel van de ‘nieuwsbrengers’ worden overgenomen en doorgestraald aan miljoenen onwetende kijkers in de wereld die geen idee hebben dat ze op een schandalige manier worden gemanipuleerd.

Ze hebben geen idee dat het soms gaat om foto's uit de oorlogsgebieden uit onder meer Syrië en Irak die worden omgetoverd tot Israëliische bombardementen op Gaza.

Deze foto is in juni 2014 genomen in de Syrische plaats Aleppo, maar werd door diverse media vervolgens omgetoverd tot ‘onschuldige Palestijnen in Gaza op de vlucht voor Israëliische bombardementen’.

Deze nazi-propaganda draagt er toe bij dat de Verenigde Naties en allerlei andere kletsmeiers Israël beschuldigen van oorlogsmisdaden en andere fabels. Bloedsprookjes, bedriegen, liegen, veinzen en verdraaien van feiten zit hen in het bloed en een deel van de westerse media vind het allemaal prachtig. Die is alleen geïnteresseerd in dode Palestijnen al dan niet door Israël veroorzaakt. Vooral fake-begravenissen doen het al jaren bijzonder goed in het Westen. Van de tientallen fake-begravenissen die door de jaren de revu zijn

gepasseerd, is die van Jenin op 28 april 2002 meest [hilarische](#). De beelden waren gemaakt door een onbemand verkenningsvliegtuigje van het Israëlische leger. Te zien was een 'baar' met daarop een 'dode' togedekt met een laken, die ten grave gedragen werd.

Waarheid interesseert de nep-Palestijnen geen zier, daarvoor is geen plaats in hun cultuur van de dood. Toch zijn ze bijzonder populair want ze ontvangen regelmatig staande ovaties tijdens optredens bij de Verenigde Naties en niet te vergeten bij bezoeken aan het Europese Parlement. Zo was de Palestijnse terreurleider Mahmoud Abbas op 23 juni 2016 op

bezoek bij het Europese Parlement waar hij de aanwezigen trakteerde op een [Pollywood-fabel](#) waar de toehoorders zichtbaar van genoten. Zo beweerde hij dat een **niet bestaande rabbijn** zou hebben gezegd alle [Palestijnse waterbronnen te willen vergiften](#) en [zo duizenden Palestijnen te willen vermoorden](#). Hij noemde dat een duidelijke ophitsing tot massamoord op het Palestijnse volk. Het ging zoals gebruikelijk om valse beschuldigingen maar in plaats van deze terreurleider en leugenaar tot personae non grata te verklaren kreeg hij voor het verkondigen van deze racistische kwaadaardigheid een 30 seconden lange staande ovatie van de nuttige idioten in het Europees Parlement met de Nederlandse politieke partij D666 voorop.

Europa zit niet te wachten op echt nieuws. Men hoort het liefst tragische fake-nieuws verhalen van Palestijnse leiders en fake-nieuws beelden uit de Palestijnse gebieden. De Palestijnse manipulaties via woord en beeld zijn niet meer te tellen maar de anti-Israëlische kliek kijkt er verlekkerd naar. De propagandamachine werkt ondertussen gestaag door, slechts af en toe aan het licht gebracht door onderzoeksjournalisten die de leugenachtige aard van de Palestijnse propaganda onderkennen. De westerse media vindt de manipulaties van het Palestijnse Pollywood-circus interessanter dan het verkondigen van de waarheid en lijdt daarmee aan dezelfde ziekte als die van de leugenaars. Dit soort valse berichtgeving heeft Israël door de jaren heen al heel wat schade berokkent want miljoenen mensen worden hiermee structureel op het verkeerde been gezet. En dat is precies hun bedoeling.

Er is nauwelijks sprake van een onafhankelijke pers. Maar weinig journalisten wagen het een eerlijke opinie te geven als het over bijvoorbeeld het conflict tussen Israël en het PLO-terreurbewind en Hamas in Gaza gaat. Internationale journalisten verzwijgen activiteiten van verschillende terreurgroepen en werken soms zelfs samen met deze terreurgroepen. Zo gaf de verslaggever van Al Jazeera Samer Alawi, na te zijn gearresteerd door de Israëlische geheime dienst Shin Bet toe een Hamasagent te zijn geweest. Hij vertelde door deze terreurgroep te zijn gerekruteerd, en dat hij zijn positie bij Al Jazeera meerdere malen ten gunste van Hamas had gebruikt. Dit bericht staat echter niet op zichzelf want ook westerse journalisten maken zich op grote schaal schuldig aan dit soort uitwassen.

HBO-serie is anti-Israël en pro-Palestijns

Een ander voorbeeld van misleiding is afkomstig van de [Mediaorganisatie HBO](#) dat een 10-delige tv-serie heeft gemaakt over de gebeurtenissen die leidden tot de Gaza-oorlog in 2014. De serie 'Our Boys' zou gebaseerd zijn op ware gebeurtenissen, aldus HBO. Toch wordt in de serie, die is opgenomen in Israël, een volkomen vertekend beeld gegeven van deze gebeurtenissen. HBO kiest hiermee partij, tegen Israël en voor de Palestijnen. Belangrijke feiten worden niet vermeld bij de verfilming van de ontvoering en moord op drie jonge Joodse tieners ([Naftali Fraenkel](#), [Gilad Sha'ar](#) en [Eyal Yifrach](#)) en de moord op de Palestijnse jongen Muhammad Abu Chadir.

Chadir werd vermoord door een jonge Joodse man, die zijn schuld erkende en aangaf dat hij hem had vermoord als wraak voor wat er daarvoor met de drie Israëlische tieners was gebeurd. Wat HBO echter niet laat zien – en dat is buitengewoon cruciaal – is dat er in Israël woede en algemene veroordeling was van de moord op deze Palestijnse jongen. In heel Israël, ook in de politiek, verafschuwde men deze moordenaar, die het recht in eigen hand had genomen. Aan de andere kant kregen de terroristen, die de drie Israëlische tieners hadden ontvoerd en op brute wijze hadden gedood, een eerbetoon van de Palestijnse Autoriteit en werd in de Palestijnse gebieden snoep uitgedeeld om deze barbaarse daad te vieren. De Palestijnse moordenaars werden helden, en hun families blijven als beloning maandelijks betalingen ontvangen van de Palestijnse Autoriteit. Miljoenen kijkers over de hele wereld zullen zo een zeer vertekend beeld krijgen van wat er echt aan de hand is in dit conflict. Het anti-Israëlbeeld zegeviert zoals bijna altijd ten koste van de waarheid. In- en intriest! (Bron: Israel Today).

Door het Israëlische leger doodgeschoten, vijf dagen later weer springlevend

Op 15 mei 2014 werden tijdens gewelddadige rellen in Beitunia, een plaats die onder controle van het bewind in Ramallah valt, [twee minderjarige Arabische jongeren gedood](#). Klik [hier](#) voor het zien van de video. In het eerste fragment (0'24") is een jongen met een slinger te zien en in het tweede fragment (0'58") klinkt een knal en valt een manifestant tegen de grond en blijft liggen. Helemaal absurd wordt het in het derde fragment (1'29"). Opnieuw klinkt een knal, een manifestant kijkt eens rond en laat zich met twee uitgestoken armen (?) op de grond vallen waarna de cameramensen en perslui toesnellen. Opvallend is dat er nergens PLO-ordendiensten of politie van de Palmaffia's in Ramallah te bespeuren zijn, wel véél gehelmde camera- en perslui. Pallywood in volle actie!

Hier wordt de 'zwaargewonde Mohammed Azza naar een ziekenwagen gedragen.

De 'slachtoffers' zijn Nadim Nawareh (17 jr.) en Mohammed Salameh (16 jr.) Het was echter van meet af aan al duidelijk dat het om een [Pallywood-trucage moest gaan](#), maar de wereldpers was er als de kippen bij om deze 'moordpartij' wereldkundig te maken ondanks het feit dat de nazi-propagandamachine van het PLO bewind en Hamas, aan de lopende band leugens, beeldmontages, nepfoto's en foutieve eenzijdige informatie verspreidt. Disproportionele en obsessieve aandacht voor al wat de Joden doen,

verdwaast de geesten.

Maar dat was nog niet alles. Ook met het verhaal van die zwaargewonde Mohammed Azza is er wat aan de hand. Human Rights Watch (HRW) [schreef](#) dat de jongen met scherp door het Israëlische leger werd neergeschoten en een kogel in de borst kreeg en sprak van een oorlogsmisdaad. Zoals bekend neemt deze organisatie het niet zo nauw met de werkelijkheid en gaan ze regelmatig mee in de leugenindustrie en beeldmanipulaties ([Pallywood](#)) van Abu Mazen (Mahmoud Abbas) en trawanten. Dat is de beruchte PLO-leugenmachine, de leverancier aan het Westen waar alle Israëlbashers, TV kanalen, en niet te vergeten van de NOS in Nederland, hun foto's en videobeelden zonder enige controle wegplukken en doorstralen aan miljoenen kijkers in de wereld. De beelden die de wereld over gingen, tonen de rug van de 'zwaargewonde' Mohammed Azza, die dus niet in de borst was geraakt zoals Human Rights Watch beweerde.

In de praktijk bleek het allemaal minder erg dan Pallywood de wereld in heeft gestuurd. Sommigen getuigen vertelden dat de jongen niet door een Israëlische kogel werd geraakt maar door een steen die een kompaan richting IDF soldaten gooide en die per toeval de jongen in de rug raakte. Vijf dagen later was de 'zwaargewonde' Mohammed Azza op miraculeuze wijze weer ter been en kon hij gezond en wel het ziekenhuis weer verlaten. Bijzonder toch voor een die vijf dagen daarvoor "*zwaar gewond met een kogel in de borst*" werd opgenomen.

Op de [sociale media circuleert een de afbeelding](#) (links-onder) waarop Palestijnse kinderen te zien zijn die zitten opgesloten in Israëlische gevangenissen. Begeleid door commentaren zoals: "*Israël, de enige democratie in het Midden-Oosten stopt Palestijnse kinderen weg in kooien.... Denk daaraan...*" Er is echter een probleem met dit plaatje: **het is compleet NEP** want de afbeelding rechts is van [het origineel](#). Het gaat om "Palestijnse kinderen die wachten op voedselbedeling, geschonken door de islamitische Waqf in een soepkeuken in Hebron tijdens de Ramadan maand op 18 augustus 2010." (foto EPA/ABED AL HASHLAMOUN)

Mai Abumoghli heeft een foto van Abrar Khan gedeeld.
2 november om 23:34 · 🌐

#Israel the only democracy in the Middle East!!!! Puts Palestinian children in cages. Think about it

Abrar Khan

Israel is the only DEMOCRACY OF THE MIDDLE EAST & this is how it rules...
230 Palestinian children in prison, without having their basic rights...

'Eyeless in Gaza' toont verwrongen nieuws over Gaza

'Tijdens de Gaza-oorlog in 2014 vielen gewapende Hamas-agenten het kantoor van [Associated Press binnen](#), boos over een foto van een AP-fotograaf, en bedreigden het personeel, dat dit incident nooit meldde. Dit incident toont aan dat Hamas kan controleren waarover journalisten wel en niet berichten. De voormalige AP verslaggever voor het Midden-Oosten, Matti Friedman, vertelt dit in een 50 minuten durende documentaire ['Eyeless in Gaza'](#), waarin de producer, Robert Magid, de gebreken en moeilijkheden in de rapportage over de 50-daagse oorlog onderzoekt. Robert Magid zei dat hij de berichtgeving wilde rechtzetten en de context wilde geven, nadat hij geschokt was door berichtgeving die negeerde dat Hamas zijn raketten gewoonlijk vanuit woonwijken lanceerde. Door dit verzuim konden de media een vals verhaal vertellen, dat Israël ongevoelig was bij zijn bombardementen. Publieke verontwaardiging en antisemitisme waren het gevolg van dit besmeurde morele beeld van Israël, veroorzaakt door de bevooroordeelde berichtgeving. 'Moslims zullen de Joden verpletteren zoals ze dat deden in Khyber 14 eeuwen geleden,' schreeuwen demonstranten in de film. Een ander zegt: 'Ik zie de Joden in Israël als totale nazi's.'

Verslaggevers laten routinematig de geschiedenis weg die tot het conflict leidde, evenals hoe Hamas het aanstichtte. Magid geeft een korte historische context: in 2005 verdreef Israël 10.000 van zijn eigen burgers uit de Gazastrook en bood de Palestijnen hun eerste kans op zelfbestuur. Maar Hamas nam het grondgebied over en maakte er een islamitische terreurstaat van, in plaats van een model voor verantwoord zelfbestuur en vreedzame co-existentie met Israël. Kijkers zien de aanvalstunnels als voorbeeld van het beleid van de politiek van Hamas om publieke middelen te gebruiken voor het terrorisme. Israël laat cement toe in Gaza, als reactie op de humanitaire behoefte om beschadigde gebouwen weer op te bouwen, maar ontdekt dat diezelfde cement wordt gebruikt om enorme ondergrondse tunnels te bouwen, met als enige doel het aanvallen van Israël's. Elke tunnel kost ongeveer \$ 3 miljoen, en een Israëlische militaire woordvoerder, geïnterviewd in de film, schat dat \$ 100 miljoen aan middelen werd 'omgeleid'.

Ondanks de ongekende pogingen van Israël om het aantal burgerslachtoffers in Gaza te minimaliseren, laat de film zien hoe Hamas handelt om dit te maximaliseren. *'Het Israëlische leger belde me, en vroeg me om Al-Sajaeya te verlaten,'* zegt een Gazaan. *'We bleven thuis omdat de Al Aksa en Al Quds [Hamas] radiostations ons zeiden: "Verlaat uw huizen niet, het zijn geruchten." We bleven in onze huizen, maar toen zagen we de bommen op ons vallen, we kwamen er op wonderbaarlijke wijze uit (...) Vijf van de zonen van mijn broer werden gedood, en de huizen verwoest.'* Het Israëlische leger (IDF) deed veel moeite om burgers te sparen, stuurde waarschuwingen in de vorm van folders, SMS-berichten, de ['klop op het dak'](#)-techniek (een licht explosief), en sociale media. Kolonel Richard Kemp, de voormalige commandant van de Britse troepen in Afghanistan, wijst in de film op *'de enorme inspanningen die de IDF bij de strijd in deze zeer moeilijke omgeving nam, om het aantal burgerslachtoffers te minimaliseren [zelfs terwijl] Hamas vrijwel voortdurend menselijke schilden gebruikte. Zij plaatsten doelbewust hun wapensystemen en hun strijders tussen de burgerbevolking.'*

Reflexmatige wereldwijde veroordelingen van Israël, veroorzaakt door een groot verschil in de aantallen slachtoffers, zijn op zijn minst het gevolg, van de nalatigheid van de media om de ware aard te beschrijven van de bedreiging van Israël, die veel slachtoffers had kunnen maken. Hamas lanceerde duizenden raketten naar scholen, ziekenhuizen en dicht bebouwde Israëlische wijken, want het was de bedoeling van de organisatie om vele duizenden burgers te doden. Hamas slaagde daar niet in, alleen omdat Israël miljarden in een

raketafweersysteem had geïnvesteerd en omdat de Israëli's regelmatig naar schuilplaatsen rennen, hoewel dit hun leven verstoort. Voormalig *Russia Today* correspondent Harry Fear, die zichzelf 'een van de meest met de Palestijnen sympathiserende journalisten in de wereld' noemt, merkt op dat de Palestijnen *'wapenstilstanden afwezen, die (...) duizenden levens hadden kunnen redden.'*

Uit angst voor gewelddadige vergelding van Hamas, gaven de journalisten zich over aan collectieve zelfcensuur, vertelde Harry Fear aan Magid. Zowat alle buitenlandse correspondenten waren getuige van Palestijnse oorlogsmisdaden zonder die te rapporteren. *'Raketten werden voortdurend vanuit dichtbevolkte gebieden afgevuurd,'* zei hij. Hij werd uit Gaza verbannen na het melding op Twitter van een dergelijke lancering. Een Indiase televisieploeg zond zijn beeldmateriaal van Palestijnse terroristen die raketten afvuren vanuit de woonwijken pas uit, nadat deze de Gazastrook had verlaten. Zijn verslag werd getoond in 'Eyeless in Gaza' en wijst erop dat de raketbeschietingen *'uiteraard ernstige gevolgen hebben (...) voor degenen die hier wonen, indien Israël kiest voor vergeldingsacties.'* Doordat Hamas de journalisten intimideerde, was de berichtgeving gebrekkig en misleidend, legt AP-verslaggever Friedman uit. *'Het grootste deel van het werk van de internationale media in Gaza gebeurt niet door westerse journalisten (...) maar door lokale Palestijnen uit Gaza: tussenpersonen, vertalers, journalisten, fotografen. (...) Hun families wonen in Gaza, en ze zijn niet van plan om Hamas boos te maken. En omdat deze mensen een groot deel van de verslaggeving bepalen, heeft dat uiteindelijk een zeer significant effect.'*

Angst beperkt de grenzen van de vrijheid van meningsuiting in Gaza, zoals een [enquête uit 2014](#) aangeeft, waaruit blijkt dat 80 procent van de Palestijnse journalisten zelfcensuur uitoefenen uit angst voor vergelding. In de film stemt Friedman daarmee in: *'Ik begrijp waarom journalisten zichzelf censureren (...) in Gaza. Wat ik niet begrijp is waarom de nieuwsagentschappen de beperkingen, waaronder zij opereren in Gaza, niet duidelijk hebben gemaakt, zodat de kijkers kunnen begrijpen dat ze een verwarrend beeld zien.'* Voor Palestijnse journalisten kan de intimidatie nog erger zijn. Ayman Al Aloul beschrijft zijn gevangenschap en marteling door Hamas, nadat hij weigerde om te stoppen met schrijven over de extreme armoede van Gaza, en het mislukte economische beleid van Hamas. *'Ze begonnen me te slaan en vervloeken mij. Toen ik weer terug ging [naar mijn cel], vreesde ik dat ze iemand zouden sturen om een eind aan mijn leven te maken (...) Ik was bang dat ze zouden zeggen: "Hij stierf van de kou en honger." Ik was echt bang.'*

Terwijl de westerse media en de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties obsessief hameren op elke vermeende Israëlische schending van de mensenrechten, [negeren ze volledig](#) wat er met Al Aloul gebeurde. Conflicten die veel minder media-aandacht ontvangen dan het Israëlisch-Palestijnse conflict – hoewel ze veel en veel bloediger zijn – werden ook genegeerd, dankzij de obsessie van de media met Israël. De film stelt vast dat, sinds 2011, bijna een half miljoen mensen zijn gedood of gewond in Syrië, in vergelijking met ongeveer 2000 in Gaza. *'160.000 Palestijnen woonden voor 2011 in Yarmouk. Door Syrische (...) bombardementen en een beleid van uithongering zijn er nu nog 18.000.'* Studentenprotesten die Israël routinematig beschuldigen van 'genocide' en 'bloedbaden' zijn of het gevolg van onjuiste informatie (deels door bevooroordeelde media) of gewoon van antisemitisme. Woordvoerder Chris Gunness van de UN Relief and Works Agency (UNRWA) erkent een dubbele standaard bij de media en de Arabische regeringen, wat betreft hun aandacht voor het lot van de Palestijnen in Syrië tegenover die in Gaza. Maar toen hem werd gevraagd, waarom UNRWA niet de vernietiging veroordeelde van duizenden huizen langs de grens van Gaza te behoeve van de veiligheid van Egypte, zei hij alleen maar: *'We hebben geen mandaat om in Egypte te werken.'*

Friedman zegt hierover: 'Als Israël 1 procent van zoiets zou doen, dan zou de internationale gemeenschap natuurlijk in rep en roer zijn. Ik denk dat mensen niet geïnteresseerd zijn in Arabieren in het algemeen, of wat de Arabieren elkaar aandoen. Ik denk dat ze in principe geïnteresseerd zijn (...) in de acties van de Joden. En om die reden kan Egypte hele wijken [grenzend aan] Gaza vernietigen, zoals het onlangs deed, en de wereld lijkt te slapen. Ik denk dat dit bewijst dat (...) het verhaal dat de internationale media hier vertellen, niet over de actualiteit gaat. Het is een verhaal over iets anders. Het is een moreel toneelstuk met in de hoofdrol een bekende schurk [de Joden].' Dit vijandige paradigma verklaart waarom de westerse media niets berichten over het antisemitische karakter van het handvest van Hamas, dat van alle ellende op de wereld – inclusief elke grote oorlog en revolutie, en zelfs de holocaust - de Joden de schuld geeft, en tevens oproept tot hun vernietiging, zegt Friedman in 'Eyeless in Gaza'.

'Wanneer je Hamas antisemitisch noemt, als je hun handvest citeert, wanneer je heel goed kijkt wat precies hun doelstellingen zijn, en wie ze zijn, dan zou dat erg storend zijn voor het verhaal dat Israël een agressor noemt en de Palestijnen passieve slachtoffers die redelijke doelstellingen hebben,' meent Friedman De nalatigheid van de media om ook kritische feiten te vermelden, zoals die in de film 'Eyeless in Gaza' worden getoond, moedigt

echter terreurorganisaties zoals Hamas aan om tactieken te hanteren die een maximaal aantal burgerslachtoffers beogen. Het gevolg is een wereldwijde veroordeling van Israël vanwege het dodental in Gaza, en dat moedigt Hamas alleen maar aan om in de volgende ronde van geweld burgers in gevaar te brengen. Zoals de film 'Eyeless in Gaza' aangeeft, heeft het soort journalistiek dat verslag deed van de Gaza-oorlog in 2014, de waarheid verdraaid, een terreurorganisatie opgehitst, en de partij versterkt die het meest verantwoordelijk was voor de ellende van Gaza en de voortdurende vijandelijkheden met Israël.

Hoe gemakkelijk leugens over Gaza worden geslikt

Gaza is een verleidelijk propaganda-instrument om Israël te belasteren. Zelfs het alledaagse nieuws over het regenseizoen kan worden gebruikt om de anti-Israël machine te voeden. Dat bleek in februari 2015 toen de pers over de hele wereld (en niet alleen de Arabische pers) verwoed meldde, dat Israël opzettelijk overstromingen veroorzaakte in woonwijken in Gaza door dammen in de zuidelijke Negev regio te openen. Het gerucht deed het natuurlijk goed bij Al Jazeera en soortgenoten, maar zelfs grote westerse persbureaus zoals het Franse AFP en de Britse krant [Daily Mail](#) namen het bericht over. Een door AFP geposte video kreeg de titel 'Dorp in Gaza overstroomt nadat Israël de sluizen in de dammen opent', terwijl de Daily Mail Israël beschuldigde dat het honderden Palestijnen dakloos had gemaakt. Deze professionele journalisten hadden niet alleen de feiten van het verhaal niet gecontroleerd, het was hen ook ontgaan dat de afgelopen jaren elke winter dezelfde valse geruchten worden gepropageerd.

Hadden ze dat wel gedaan, dan zouden deze poortwachters van de westerse publieke opinie zich hebben gerealiseerd dat Israël in de zuidelijke regio geen dammen heeft die kunnen worden geopend en gesloten, en dat Gaza gewoon een laaggelegen kustgebied is, dat helaas last heeft van zware overstromingen tijdens winters met gemiddelde tot bovengemiddelde regenval. De Daily Mail heeft later een [uitgebreide correctie](#) gepubliceerd, maar, zoals gebruikelijk, was de schade al aangericht.

In scene gezette foto uit Gaza van Associated Press

Ook [persbureau Associated Press gebruikt geënceneerde foto's](#) en laat informatie weg om zo Israël af te schilderen als een schurkenstaat, die lukraak vrouwen en kinderen afslacht tijdens de oorlog in Gaza in 2014. Een voorbeeld is onderstaande afbeelding, die de woede van de wereld opwekte tegen de militaire operaties van Israël tegen de terreurbeweging Hamas. Deze foto is echter niets anders dan een smerig stuk anti-Israëlische propaganda, bedoeld om het Israëlische leger aan de schandpaal te nagelen. Het bijscript is nog bedrieglijker: 'De aanval doodde zijn vader, een Hamas-politieman'. Op het bord staat de Arabische tekst 'Huis van martelaar Mostafa Jamal Malakeh.' Maar Malakeh was geen 'politieman'. Hij was een bekende Hamas militant en de plaatselijke commandant van de 'Al-Zeitoun bataljons' van de Izz ad-Din al-Qassam Brigades, de militaire vleugel van Hamas. Dit is dezelfde groep die sinds 2005 meer dan 8000 raketten had afgevuurd op Israël. Dit alles is openbare informatie en is te zien op een Arabische [YouTube-video](#) ter herdenking van Malakeh. Associated Press heeft ervoor gekozen om deze bekende feiten te negeren in de rapportage over de dood van Malakeh, om het te laten voorkomen alsof Israëlische militairen een civiele politieagent hadden gedood.

De door Associated Press in scene gezette foto.

Volgens Associated Press wordt hun nieuws naar schatting door de helft van de wereldbevolking bekeken. Het in scene gezette bericht werd opgepikt door meer dan 280 AP filialen wereldwijd, 1400 kranten in Amerika en duizenden tv- en radiozenders. AP heeft later na een onderzoek door [The Mideast Reporter/The Observer](#), toegegeven dat de foto in scene werd gezet en dat ze kinderen lieten poseren voor deze en vele andere foto's die ze verspreidden over de oorlog in Gaza.

Er zijn strikte regels die persbureaus verbieden foto's te enceneren, in het bijzonder bij gebruik van kinderen, maar de AP had er geen probleem mee om die regels te breken en tegelijkertijd hun abonnees, klanten en het publiek te verzekeren dat hun foto's de onpartijdige waarheid vertellen. Geënceneerde foto's zijn een directe schending van zelfs AP's eigen verklaring van Nieuwswaarden en Principes: 'We voeren geen gebeurtenissen

op of spelen die na voor de camera of de microfoon. We vragen mensen niet om te poseren voor foto's, tenzij we een portret maken, en dan schrijven we dat duidelijk in het bijschrift'.

Begin juni 2015 was in de Duitse media te lezen dat de Duitse minister van Buitenlandse Zaken, Frank-Walter Steinmeier, door Israël gedwongen zou zijn om met het vliegtuig vijfhonderd kilometer om te vliegen, toen hij afgelopen mei het Midden-Oosten bezocht. Volgens [Spiegel Online](#) zou hem de toegang tot het Israëlische luchtruim zijn geweigerd. In werkelijkheid was er helemaal geen sprake van

ongepast handelen van Israëlische zijde. Israël heeft het vliegtuig van minister Steinmeier, dat van Beiroet naar Amman vloog, niet geweigerd om door het Israëlische luchtruim te vliegen. Bovendien had het Duitse ministerie van Buitenlandse Zaken al verklaard dat Israël om veiligheidsredenen gewoonlijk geen directe vluchten uit Libanon toelaat in het Israëlische luchtruim. En de leugen wordt nog eens extra beschamend, in het licht van de waarheid. Tijdens een tussenstop had Reuven Rivlin, sinds medio 2014 president van Israël, op 31 mei zelfs een ontmoeting met Steinmeier. Het kwaad was alweer geschied want voor de lezer die niet beter weet was Israël weer dat kwaadaardige, op wraak zinnende land, ook wanneer achteraf blijkt dat de berichtgeving een regelrechte leugen blijkt te zijn.

De dood van Ali Sa'ad Dawabsha

De dood van de 18 maanden oude [Ali Sa'ad Dawabsha](#) in Doema nabij Nabloes (het Bijbelse Sichem) op 31 juli 2015, hoe gruwelijk ook, is voor de internationale media aanleiding geweest om Israël weer eens flink aan de schandpaal te nagelen. Het is al jaren zo dat ze zelden iets melden over de talloze moordpartijen op Israëlische kinderen. Het ontbreken van vergelijkbare verontwaardiging over de moord op Joodse baby's is even zorgwekkend als de dood van Ali Sa'ad Dawabsha. In Israël zelf heeft de dood van het kind, een bijna beschamende vertoning van Joodse zelfkastijding voortgebracht. Men heeft zelfs niet gewacht op het officiële onderzoek maar bij voorbaad vrijwillig de schuld op zich genomen en dat heeft wereldwijd de indruk versterkt dat Israël direct verantwoordelijk was voor de dood van het kind.

Een poster met vermoorde Joodse baby's met de tekst מישהו זוכר אותם נרצחי פעולות הטרור. In dit geval geen media of wereldleiders die het nodig vonden daar iets over te zeggen.

De leiders in Ramallah wel. Die verlustigen zich aan de beelden van gedode Joodse kinderen en vereren de moordenaars als helden.

Pallywood in Bethlehem

Op woensdagochtend 27 maart 2019 braken er gewelddadige rellen uit in de wijk Dheisheh in Bethlehem. Het Israëlische leger was bezig een reeks gezochte Palestijnse terroristen te arresteren waarbij omstanders met brandbommen, stenen en explosieven begonnen te gooien naar de Israëlische militairen. De militairen reageerden met onder meer traangas en maakte live-beelden van de belangrijkste oproerkraaiers. Het Palestijnse terreurbewind onder leiding van Mahmoud Abbas meldde dat daarbij een "onschuldige paramedicus" door Israël was doodgeschoten. De dode was volgens de verhalen de 17-jarige paramedicus Sajid Muzher. Hij raakte ernstig gewond door IDF-geschut en stierf later aan zijn verwondingen.

Dit bericht werd zoals gewoonlijk weer klakkeloos door de linkse internationale fakenews media overgenomen en massaal verspreid. Zo meldde onder meer The Guardian : Israeli soldiers kill teenage Palestinian medic near Bethlehem." Leugens! De simpele waarheid werd onthuld in exclusieve beelden verkregen door 0404. Op de bewuste beelden (vanuit de lucht gemaakt met een Israëlische drone) is te zien hoe de zogenaamde

‘paramedicus’ van de Rode Halve Maan “zijn vest uittrekt en het op de grond laat liggen en prompt stenen begint te gooien naar de Israëliische soldaten.” De man was geen paramedicus maar een terrorist. Het zijn meesters in het manipuleren van de media, en die laten zich verbazingwekkend genoeg, maar al graag manipuleren.

In het gruwelboek van Pallywood is niets te dol. Ze enceneren taferelen die voor de mens die van waarheid houdt, onbegrijpelijk zijn. Dankzij de media, die van de geschiedenis van het hele conflict tussen Israël en de Palestijnse bendes niet het minste besef hebben, wordt de wereldbevolking op het verkeerde been gezet en krijgen perverse activistische Israël-bashers in ruime mate een podium om hun smeerlapperij te verkondigen. Graag verwijs ik nog eens naar het boek van Tom S. van Bemmelen [150 Palestijnse fabels](#) Uitgeverij Aspekt ISBN: 978946153821. In dit boek worden 150 meest geuite valse beschuldigingen tegen Israël behandeld op basis van harde feiten.

Terug naar: [Inhoud](#)